

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 30.1.2008
COM(2008) 42 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**Πρόταση σχετικά με την κοινή έκθεση για την κοινωνική προστασία και την κοινωνική
ένταξη 2008**

{SEK(2008)91}

ΚΥΡΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

- Οι κοινωνικές και οικονομικές πολιτικές είναι δυνατόν και πρέπει να αλληλοστηρίζονται. Τα τελευταία έτη οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και οι πολιτικές για την ενεργό ένταξη συνέβαλαν στην αύξηση της ανάπτυξης και των θέσεων απασχόλησης. Εντούτοις, είναι απαραίτητο να γίνουν περισσότερες ενέργειες, έτσι ώστε η βελτίωση του οικονομικού πλαισίου να δημιουργήσει πλεονεκτήματα και για εκείνους που βρίσκονται στο περιθώριο της κοινωνίας. Η πρόληψη και η αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού μέσω του περαιτέρω εκσυγχρονισμού της κοινωνικής προστασίας στο πλαίσιο υγιών δημοσιονομικών πολιτικών, συνδυάζοντας τόσο την κοινωνική επάρκεια όσο και την οικονομική βιωσιμότητα, έχουν, για τον λόγο αυτόν, θεμελιώδη σημασία για την αειφόρο ανάπτυξη της Ευρώπης. Γενικότερα, πρέπει να επιδιωχθεί η εφαρμογή ολοκληρωμένων πολιτικών -καθώς και η ενσωμάτωση της διάστασης της ισότητας των φύλων-, λαμβάνοντας υπόψη τον στόχο της πλήρους ένταξης των ασθενέστερων στην κοινωνία. Θα χρειαστεί να καταβληθούν συνεχείς προσπάθειες κατά τη διάρκεια του επόμενου κύκλου της στρατηγικής της Λισαβόνας, αλλά και μετά από αυτόν.

- Τα ποσοστά απασχόλησης αυξήθηκαν για όλες τις κατηγορίες εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας. Χάρη στα μέτρα για την ενεργό ένταξη, τις μεταρρυθμίσεις στον τομέα των συντάξεων και στην αγορά εργασίας, βελτιώθηκαν τα κίνητρα για εργασία, αλλά είναι απαραίτητο να υπάρξει απασχόληση για ακόμα περισσότερα άτομα. Είναι επίσης απαραίτητο να παραμείνουν οικονομικά ενεργά για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Σε συνδυασμό με τις προσπάθειες για βελτίωση της παραγωγικότητας, αυτό θα συμβάλει στη δημιουργία ισχυρότερης βάσης για τα συστήματα κοινωνικής προστασίας καθώς και στην επάρκεια και τη βιωσιμότητα των συντάξεων. Πιο συγκεκριμένα, οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα των συντάξεων μπορούν να προωθήσουν την ενεργό γήρανση αυξάνοντας την απασχολησιμότητα, μειώνοντας τα καθεστώτα πρόωρης συνταξιοδότησης, αυξάνοντας την ευελιξία όσον αφορά τη συνταξιοδότηση και ενισχύοντας τα κίνητρα για παράταση του επαγγελματικού βίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι αγορές εργασίας θα είναι ανοικτές στους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας.

- Αν και οι μεταρρυθμίσεις στις συντάξεις έχουν ήδη δρομολογηθεί, είναι απαραίτητο να αποτελούν αντικείμενο τακτικής παρακολούθησης όσον αφορά τον αντίκτυπό τους στη μελλοντική επάρκεια, τον κίνδυνο της φτώχειας και τη βιωσιμότητα. Πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση σχετικά με τους κινδύνους που ελλοχεύουν στα διάφορα συνταξιοδοτικά καθεστώτα και να προωθηθούν επιλογές με βάση την ενημέρωση.

- Από τα 78 εκατομμύρια Ευρωπαίους που κινδυνεύουν από τη φτώχεια, τα 19 εκατομμύρια είναι παιδιά. Η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών για όλους και η εκπαιδευτική πρόοδος κάθε παιδιού είναι απαραίτητα στοιχεία για την αναχαίτιση της μεταβίβασης της φτώχειας και του αποκλεισμού στην επόμενη γενεά. Οι πολιτικές για την ένταξη και την καταπολέμηση των διακρίσεων πρέπει να ενισχυθούν, κυρίως όσον αφορά τους μετανάστες και τους απογόνους τους καθώς και τις εθνικές μειονότητες.

- Η φτώχεια των παιδιών οφείλεται στο γεγονός ότι ζουν σε νοικοκυριά ανέργων χωρίς επαρκή εισοδηματική ενίσχυση ή στο γεγονός ότι οι αμοιβές που λαμβάνουν οι γονείς τους για την εργασία τους δεν επαρκούν για την πρόληψη ή την αντιμετώπιση της φτώχειας. Κατά συνέπεια, η εφαρμογή ισορροπημένων και ολοκληρωμένων στρατηγικών ενεργούς ένταξης συνιστά έναν έμμεσο αλλά σημαντικό παράγοντα προώθησης της ευημερίας των παιδιών και των νέων. Πρέπει να επιτευχθεί η αναγκαία ισορροπία μεταξύ της παροχής βοήθειας προς τις

οικογένειες και της επικέντρωσης στα ίδια τα παιδιά. Οι καλύτερες επιδόσεις σημειώνονται όταν σημείο επικέντρωσης είναι τα παιδιά που βρίσκονται στην πλέον μειονεκτική θέση, στο πλαίσιο ευρύτερης προσέγγισης γενικού χαρακτήρα.

- Οι κοινωνικές πολιτικές έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην υγεία και η υγεία καθορίζει σε σημαντικό βαθμό τις ευκαιρίες στη ζωή. Είναι αναγκαίο να μειωθούν οι συνεχιζόμενες και σημαντικές ανισότητες όσον αφορά την κατάσταση στον τομέα της υγείας. Οι παρεμβάσεις πρέπει να ακολουθούν την προσέγγιση της συμπερίληψης της παραμέτρου της υγείας σε όλες τις πολιτικές· η κοινωνική προστασία δύναται να εξασφαλίζει ίση πρόσβαση στη φροντίδα υγείας και στην πρόληψη, ανάλογα με τις ανάγκες, ακόμα και στις πιο δύσκολες περιπτώσεις.

- Οι ανάγκες για μακροχρόνια φροντίδα αυξάνονται. Τα κράτη μέλη έχουν δεσμευθεί να αυξήσουν την πρόσβαση σε υπηρεσίες ποιότητας. Είναι απαραίτητο να επιτευχθεί η σωστή ισορροπία μεταξύ των δημόσιων και ιδιωτικών ευθυνών και της τυπικής και άτυπης φροντίδας. Προτιμάται η παροχή φροντίδας κατ' οίκον ή στο πλαίσιο της κοινότητας έναντι της ιδρυματικής φροντίδας, αλλά για πολλά κράτη μέλη η παροχή υπηρεσιών ποιότητας αυτού του είδους εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τη βελτίωση του συντονισμού της παροχής φροντίδας και όσον αφορά την εξασφάλιση στήριξης για τα άτομα που παρέχουν άτυπη φροντίδα.

- Ο πρώτος κύκλος της εναρμονισμένης ανοικτής μεθόδου συντονισμού (ΑΜΣ) έδειξε ότι ο ορισμός των κοινών κοινωνικών στόχων που συμφωνήθηκαν το 2006 βοήθησε τα κράτη μέλη να σχεδιάσουν τις πολιτικές τους. Οι στόχοι αυτοί, οι οποίοι εντάσσονται στο πλαίσιο μακροπρόθεσμων σκοπών, εξακολουθούν να ισχύουν σήμερα και η συνέχιση της εφαρμογής τους έχει καίρια σημασία για την επιτυχία της στρατηγικής της Λισαβόνας.

- Η επικέντρωση σε κύρια θέματα το 2007 αποτέλεσε καινοτομία για την ΑΜΣ. Προώθησε την κατανόηση και την αμοιβαία απόκτηση γνώσεων, την καλύτερη παρακολούθηση και την υποβολή καλύτερα εστιασμένων εκθέσεων. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα θέσουν σε εφαρμογή βελτιωμένες μεθόδους εργασίας έχοντας ως στόχο την επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών και των εθνικών στρατηγικών ενόψει του κύκλου ΑΜΣ για την περίοδο 2008-2011 και μετά από αυτήν.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μετά τις μεταρρυθμίσεις της στρατηγικής της Λισαβόνας, η ανάπτυξη σημειώνει ανοδική πορεία και δημιουργούνται θέσεις απασχόλησης ενώ παράλληλα η ανεργία μειώνεται σε όλη την Ευρώπη. Τα θετικά αποτελέσματα για την κοινωνική ένταξη είναι ορατά, π.χ. μείωση της μακροχρόνιας ανεργίας. Οι διαφορές μεταξύ των φύλων επίσης μειώνονται, αλλά σε γενικές γραμμές εξακολουθούν να είναι σημαντικές. Το ποσοστό απασχόλησης των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας στην ΕΕ ανέρχεται σήμερα στο 44% περίπου (34,8% για τις γυναίκες, 52,6% για τους άνδρες)· 9 χώρες έχουν επιτύχει τον στόχο του 50% που έχει τεθεί για το 2010. Οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και οι πολιτικές κοινωνικής ένταξης έχουν αρχίσει να αποδίδουν καρπούς: προωθούν την κοινωνική συνοχή κατά τρόπο άμεσο ενώ παράλληλα στηρίζουν την ανάπτυξη αυξάνοντας την προσφορά εργατικού δυναμικού και ενισχύοντας τη βιωσιμότητα των δημοσιονομικών μεγεθών. Η χρηματοδότηση της κοινωνικής προστασίας εξαρτάται από τη διεύρυνση της χρηματοδοτικής βάσης - από τη φορολόγηση της εργασίας έως λοιπά είδη φορολόγησης. Πρέπει να βελτιστοποιηθεί η ποιότητα των κοινωνικών δαπανών, έτσι ώστε να διατηρηθεί ένα ικανοποιητικό επίπεδο κοινωνικής προστασίας και υγιών δημόσιων οικονομικών.

Ωστόσο, η υγιής ανάπτυξη και η δημιουργία θέσεων απασχόλησης δεν βελτιώνουν αυτόματα την κατάσταση των πλέον περιθωριοποιημένων ατόμων στις κοινωνίες μας. Η κατοχή θέσης απασχόλησης ισοδυναμεί με μεγαλύτερες πιθανότητες για αποφυγή του αποκλεισμού, αλλά δεν συνιστά πάντοτε εγγύηση. Περίπου το 8% των πολιτών της ΕΕ απειλούνται από τη φτώχεια παρά το γεγονός ότι έχουν απασχόληση. Ακόμη και σε δυναμικές αγορές εργασίας το ποσοστό των νοικοκυριών ανέργων ενδέχεται να παραμένει ανεπηρέαστο και ορισμένοι εγκλωβίζονται σε έναν φαύλο κύκλο χαμηλών αμοιβών/καθόλου αμοιβών. Εάν εξετασθεί ο γενικότερος πληθυσμός, το 16% περίπου των πολιτών της ΕΕ, δηλαδή περίπου 80 εκατομμύρια άτομα, απειλούνται από την εισοδηματική φτώχεια. Ο κίνδυνος αυτός απειλεί περισσότερο τις γυναίκες. Στα περισσότερα κράτη μέλη τα παιδιά και οι νέοι ανήκουν στις ευάλωτες ομάδες που αντιμετωπίζουν ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο.

Η κοινή έκθεση του 2007 εξέτασε τις πρώτες εθνικές εκθέσεις στρατηγικής αναλύοντας με ολοκληρωμένο τρόπο πολιτικές για την κοινωνική ένταξη, τις συντάξεις, την υγεία και τη μακροχρόνια φροντίδα¹. Οι εκθέσεις έδειξαν τον τρόπο με τον οποίο η από κοινού εξέταση όλων των στόχων και η εφαρμογή μιας πιο στοχευμένης προσέγγισης με εντονότερο στρατηγικό χαρακτήρα βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα των πολιτικών και την ποιότητα των δημόσιων δαπανών. Το 2007 ήταν ένα έτος χωρίς υποβολή εθνικών εκθέσεων, γεγονός που επέτρεψε την επικέντρωση σε συγκεκριμένα θέματα υπογραμμίζοντας τη μακροπρόθεσμη διάσταση της ευρωπαϊκής στρατηγικής. Η ενότητα 2 συνοψίζει τα συμπεράσματα που συνάχθηκαν για επιλεγμένα θέματα ενώ η ενότητα 3 επικεντρώνεται στο μέλλον. Το 2007 ξεκίνησε επίσης μια νέα προγραμματική περίοδος για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΔΤ). Τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν καταβάλει σημαντικές προσπάθειες για αξιοποίηση των ΔΤ στο πλαίσιο όχι μόνο των προτεραιοτήτων «ανάπτυξης και απασχόλησης», αλλά και των κοινών κοινωνικών στόχων. Όσον αφορά τον προϋπολογισμό του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) για την περίοδο 2007-2013, περίπου 10 δισεκατομμύρια ευρώ θα δαπανηθούν άμεσα για την προτεραιότητα της κοινωνικής ένταξης, ποσό που αντιστοιχεί σε ποσοστό 12,4% επί του συνόλου. Εκτός από αυτόν τον άμεσο καταμερισμό, άλλες δραστηριότητες του ΕΚΤ θα στηρίζουν την ένταξη των ατόμων σε μειονεκτική θέση. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) θα πραγματοποιήσει επίσης σημαντική επένδυση, ύψους περίπου 17 δισεκατομμυρίων ευρώ, στις κοινωνικές υποδομές (εκπαίδευση, υγεία, παιδική φροντίδα, κοινωνική στέγαση). Τα κράτη μέλη αξιοποιούν τα ΔΤ έτσι ώστε να συμπληρώνουν αποτελεσματικά τις χρηματοδοτήσεις και τις δραστηριότητες σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Στο συνοδευτικό έγγραφο περιλαμβάνεται λεπτομερέστερη αξιολόγηση όλων των θεμάτων και πιο ολοκληρωμένη ανάλυση της χρήσης των ΔΤ για την επίτευξη των κοινών κοινωνικών στόχων².

2. ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΟΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Τον Μάρτιο 2007 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογράμμισε ότι η ατζέντα της Λισαβόνας πρέπει να λαμβάνει σε μεγαλύτερο βαθμό υπόψη τους κοινούς κοινωνικούς στόχους της ΕΕ. Το άτυπο Συμβούλιο τόνισε επίσης την ανάγκη να βελτιωθεί η ένταξη και η προβολή των

¹ Κατά τη διάρκεια του 2007 ορισμένα κράτη μέλη επικαιροποίησαν τις στρατηγικές τους: AT, FR, NL, RO, FI, SE, SI και UK.

² Ορισμένα άλλα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ, όπως το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο για την αγροτική ανάπτυξη, συμβάλλουν επίσης στην κοινωνική ένταξη.

κοινωνικών προτεραιοτήτων στο ευρύτερο ευρωπαϊκό πλαίσιο στρατηγικών μεταρρυθμίσεων. Οι υπουργοί σημείωσαν με έμφαση ότι ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία προόδου της ΕΕ στον τομέα της απασχόλησης και των κοινωνικών θεμάτων είναι ο συντονισμός των πολιτικών. Το στοιχείο αυτό έχει θεμελιώδη σημασία τόσο για τη βελτίωση της ποιότητας των πολιτικών όσο και για την επίτευξη προόδου αναφορικά με τους κοινούς στόχους. Η επιτροπή κοινωνικής προστασίας (ΕΚΠ) ανταποκρίθηκε αναθέτοντας σε μια ομάδα εργασίας την εντολή να εντοπίσει παραδείγματα θετικής αλληλεπίδρασης μεταξύ των κοινών κοινωνικών στόχων και των στόχων για αύξηση της οικονομικής ανάπτυξης και τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων απασχόλησης.

Η έκθεση της ομάδας εργασίας έδειξε τον τρόπο με τον οποίο οι οικονομικές πολιτικές, οι πολιτικές απασχόλησης και οι κοινωνικές πολιτικές συνδέονται στενά μεταξύ τους και αλληλοστηρίζονται. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας και οι πολιτικές κοινωνικής ένταξης που έχουν σχεδιασθεί ορθά συνιστούν παραγωγικούς παράγοντες με σημαντική συμβολή στα οικονομικά επιτεύγματα κάθε κράτους μέλους. Οι συνεχιζόμενες μεταρρυθμίσεις στους τομείς των συντάξεων και της φροντίδας υγείας έχουν θετικό αντίκτυπο τόσο στη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών όσο και στη συμπεριφορά της αγοράς εργασίας. Η επιτυχής ανάληψη δράσης στον τομέα της φροντίδας υγείας βελτιώνει την ποιότητα της ζωής και της παραγωγικότητας. Οι ολοκληρωμένες πολιτικές ενεργού ένταξης για τα άτομα που είναι τα πιο απομακρυσμένα από την αγορά εργασίας ενισχύουν το ανθρώπινο δυναμικό και την προσφορά εργατικού δυναμικού ενδυναμώνοντας παράλληλα την κοινωνική συνοχή. Η εξασφάλιση μεγαλύτερης ευημερίας για τα παιδιά και τους νέους βοηθά τις επόμενες γενεές να αναπτύξουν πλήρως το δυναμικό τους και ενισχύει κατά τον τρόπο αυτό τη συμβολή τους στην κοινωνία και την οικονομία.

2.1. Προσπάθειες μείωσης της παιδικής φτώχειας

Ο κίνδυνος της φτώχειας για τα παιδιά της ΕΕ φθάνει το 19% και είναι υψηλότερος από τον κίνδυνο της φτώχειας του γενικού πληθυσμού. Το ποσοστό που εμφανίζουν οι χώρες που πλήττονται στον μεγαλύτερο βαθμό, αγγίζει το 30%. Το 10% περίπου όλων των παιδιών ζουν σε νοικοκυριά ανέργων και το 60% των παιδιών αυτών απειλούνται από τη φτώχεια. Παρά τη γενική πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την αγορά εργασίας, το ποσοστό αυτό παραμένει αμετάβλητο από το 2000. Όταν εργάζονται και οι δύο γονείς, μόνον το 7% των παιδιών απειλείται από τη φτώχεια, αλλά το ποσοστό αυτό αγγίζει το 25% όταν εργάζεται μόνον ο ένας γονέας. Μεταξύ των λοιπών παραγόντων, σε συνδυασμό με τη χαμηλή ένταση εργασίας, περιλαμβάνεται η διαβίωση με έναν μόνον γονέα ή σε μια πολυμελή οικογένεια. Κατά μέσο όρο, οι κοινωνικές μεταβιβάσεις μειώνουν τον κίνδυνο της φτώχειας στα παιδιά έως και 44%. Η παιδική φτώχεια οφείλεται στην περίπλοκη αλληλεπίδραση των παραγόντων αυτών. Τα καλύτερα αποτελέσματα παρουσιάζουν συνήθως οι χώρες που αντιμετωπίζουν το ζήτημα από όλες τις πλευρές και επικεντρώνονται τόσο στην οικογένεια όσο και στα ίδια τα παιδιά επιτυγχάνοντας την κατάλληλη ισορροπία. Αυτό σημαίνει συνδυασμό στρατηγικών που βελτιώνουν την πρόσβαση των γονέων στην απασχόληση και την παραμονή τους σε αυτήν χάρη σε υπηρεσίες υποστήριξης και εισοδηματική ενίσχυση που ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο δημιουργίας φαινομένων παγίδευσης. Για να είναι αποτελεσματικά, τα μέτρα αυτά απαιτείται να επιτυγχάνουν ένα σωστά εξισορροπημένο μείγμα διαφορετικών πολιτικών – με επικέντρωση στην έγκαιρη παρέμβαση, με επάρκεια πόρων και με σαφή στοχοθέτηση.

Σε γενικές γραμμές, η φτώχεια των παιδιών οφείλεται στο γεγονός ότι ζουν σε φτωχά νοικοκυριά. Η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παιδιών προϋποθέτει την αύξηση του οικογενειακού εισοδήματος μέσω άμεσης στήριξης –είτε οικονομικής είτε με τη μορφή βασικών κοινωνικών υπηρεσιών- καθώς και μέσω μέτρων διευκόλυνσης της πρόσβασης και

των δύο γονέων στην αγορά εργασίας. Η «συμφιλίωση» μεταξύ εργασίας και οικογενειακής ζωής μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο, για παράδειγμα αυξάνοντας τη φροντίδα που παρέχεται στα παιδιά και βελτιώνοντας την ποιότητά της. Ωστόσο, κάθε ενέργεια με στόχο την ενδυνάμωση του συνδέσμου των γονέων με την αγορά εργασίας πρέπει να συνοδεύεται από μέτρα που θα εξασφαλίζουν ότι αυτοί που δεν διαθέτουν τις ικανότητες ή τις ευκαιρίες να εργασθούν θα λαμβάνουν επαρκή στήριξη ώστε να μπορούν αυτοί και οι οικογένειές τους να ζουν αξιοπρεπώς. Το φαινόμενο των παιδιών που απειλούνται από τη φτώχεια ακόμα και όταν οι γονείς τους εργάζονται είναι ενδεικτικό της ανάγκης για καλύτερης ποιότητας θέσεις απασχόλησης, για ένα περιβάλλον που θα ενθαρρύνει την παραμονή στην απασχόληση και για ευκαιρίες επαγγελματικής εξέλιξης. Στο πλαίσιο αυτό, είναι ενθαρρυντικό ότι στις προτάσεις των κρατών μελών προς το ΕΚΤ δίνεται μεγάλη έμφαση στην ενεργό ένταξη προκειμένου να αρθούν τα εμπόδια συμμετοχής που αντιμετωπίζουν τα μειονεκτούντα άτομα.

Τα κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις εξασφαλίζουν τον κατάλληλο συνδυασμό γενικών και στοχευμένων παροχών. Τα γενικά μέτρα δημιουργούν ένα, σε γενικές γραμμές, ευνοϊκό περιβάλλον για τις οικογένειες, δεν οδηγούν σε φαινόμενα παγίδευσης και δεν στιγματίζουν. Ωστόσο, οι στοχευμένες παροχές που σχεδιάζονται έτσι ώστε να μην αποθαρρύνουν την εργασία, είναι επίσης απαραίτητες για τα άτομα με τη μεγαλύτερη ανάγκη. Η εκπαίδευση μπορεί να διαδραματίσει ζωτικό ρόλο για την αντιστάθμιση των κοινωνικοοικονομικών μειονεκτημάτων και για την αποτελεσματική χάραξη της επιτυχούς εξέλιξης των παιδιών. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν ότι είναι αναγκαίο να έχουν όλα τα παιδιά ίσες ευκαιρίες για παιδική φροντίδα και προσχολική εκπαίδευση. Παράλληλα υιοθετούνται ολοένα και περισσότερο προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της πρόωρης αποχώρησης από το σχολείο.

Μολοταύτα, είναι απαραίτητο να ληφθούν περισσότερα μέτρα έτσι ώστε να αντιμετωπισθεί ο κίνδυνος του κοινωνικού αποκλεισμού για τα παιδιά και τους νέους που μειονεκτούν από πολλές απόψεις, όπως τα παιδιά των Ρομ, που συχνά βρίσκονται στο περιθώριο. Πρέπει να παρέχεται ολοένα και μεγαλύτερη στήριξη σε στοχευμένα εκπαιδευτικά προγράμματα που επικεντρώνονται σε ομάδες μειονεκτούντων ατόμων αυτού του είδους και ενθαρρύνουν την ενεργό συνεργασία των γονέων.

Ο διαδεδομένος κοινωνικός αποκλεισμός των νέων που περνούν την παιδική τους ηλικία σε ίδρυμα εξακολουθεί να συνιστά σοβαρό πρόβλημα. Σε πολλά κράτη μέλη, διακρίνεται μια τάση να εξασφαλίζεται στα παιδιά φροντίδα από ανάδοχους γονείς με στόχο την εξασφάλιση ενός οικογενειακού περιβάλλοντος, αντί της ιδρυματικής φροντίδας. Πρόκειται για έναν από πολλούς τομείς στους οποίους υπάρχει δυναμικό για ανάπτυξη πολιτικής και αμοιβαία άντληση γνώσεων (αξιολόγηση και κατάρτιση ανάδοχων φροντιστών, προσλήψεις για την κάλυψη της προβλεπόμενης αύξησης αναγκών, κ.λ.π.)

Ο καθορισμός εθνικών ποσοτικών στόχων σε συνδυασμό με ισχυρή πολιτική βούληση είναι δυνατόν να οδηγήσει σε πρόοδο της εφαρμογής. Η σωστή παρακολούθηση έχει καθοριστική σημασία και επί του παρόντος θεσπίζονται μηχανισμοί προς αυτήν την κατεύθυνση στις περιπτώσεις που οι μηχανισμοί αυτοί δεν υπάρχουν. Είναι όμως σημαντικό να αναγνωρισθεί ότι η κατάσταση των πιο ευάλωτων παιδιών, π.χ. των παιδιών σε ιδρύματα ή των παιδιών των δρόμων, δεν είναι δυνατό να παρακολουθείται με τα συνήθη εργαλεία έρευνας και ότι απαιτείται η χρήση ειδικών εργαλείων παρακολούθησης. Η ΕΚΠ ενέκρινε την πρόταση μιας σειράς συστάσεων για τη βελτίωση της ανάλυσης και της παρακολούθησης βάσει των εργασιών της ειδικής ομάδας ISG για την παιδική φτώχεια και την ευημερία των παιδιών.

Τέλος, υπάρχουν συνέργειες προς αξιοποίηση μεταξύ των στρατηγικών κατά της φτώχειας, των πολιτικών για τα δικαιώματα των παιδιών και των προσπαθειών για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Αναγνωρίζεται ότι η παιδική φτώχεια πρέπει να εξετασθεί υπό ευρείς όρους, πέραν της οικονομικής φτώχειας, λαμβάνοντας π.χ. υπόψη τις υλικές στερήσεις, την έλλειψη κοινωνικής συμμετοχής και την έκθεση σε κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων παραγόντων κινδύνου εξαρτώμενων από τη συμπεριφορά.

2.2. Προώθηση της παράτασης του επαγγελματικού βίου

Κατά την προηγούμενη δεκαετία, οι περισσότερες χώρες προέβησαν σε εκτενείς διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις της αγοράς εργασίας και του τομέα των συντάξεων. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές συνεχίζονται ακόμη σε ορισμένα κράτη μέλη. Βασίζονται σε προσέγγιση κύκλου ζωής ενισχύοντας τον σύνδεσμο μεταξύ των συνταξιοδοτικών εισφορών και παροχών καθώς και σε στρατηγικές για την ενεργό γήρανση μειώνοντας την πρόσβαση σε καθεστώτα πρόωρης συνταξιοδότησης, ενισχύοντας τα κίνητρα για παράταση του επαγγελματικού βίου και βελτιώνοντας την απασχολησιμότητα των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας. Είναι απαραίτητο να συμπληρώνονται από μέτρα που συνδυάζουν την ευελιξία με την ασφάλεια κατά τον κύκλο ζωής, έτσι ώστε να βελτιωθούν η ποιότητα και η ποσότητα των θέσεων απασχόλησης ιδιαίτερα για εκείνους με λιγότερο σταθερή επαγγελματική εξέλιξη, χαμηλές αμοιβές και δυσκολίες απόκτησης επαρκών συντάξεων. Εκείνοι που λαμβάνουν παροχές πρόωρης αποχώρησης αντιστοιχούν συχνά στο 20% του πληθυσμού ηλικίας 55-64 ετών. Η μείωση του ποσοστού αυτού είναι, κατά συνέπεια, δυνατόν να συμβάλει σημαντικά στην παράταση του επαγγελματικού βίου.

Η πρόσφατη βελτίωση των ποσοστών απασχόλησης των ατόμων ηλικίας 55-64 ετών δημιουργεί οφέλη για όλες τις κατηγορίες εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων αυτών με χαμηλή εξειδίκευση. Οι συνεχιζόμενες μεταρρυθμίσεις των καθεστώτων πρόωρης συνταξιοδότησης πρέπει επίσης να επικεντρωθούν σε αυτήν την ομάδα.

Τα περισσότερα κράτη μέλη προβαίνουν σε μεταρρυθμίσεις για τη μείωση της πρόωρης συνταξιοδότησης, εστιάζοντας την προσοχή τους στο σχεδιασμό των παροχών ανεργίας και πρόωρης συνταξιοδότησης και της πρόσβασης σε συντάξεις αναπηρίας και αποκατάσταση. Ορισμένα επανεξετάζουν επίσης το σύστημα φορολόγησης και τον σχεδιασμό των ιδιωτικών συντάξεων.

Κύριοι στόχοι των μεταρρυθμίσεων αυτών είναι ο περιορισμός των όρων επιλεξιμότητας καθώς και η παράλληλη δημιουργία ικανοποιητικού πλαισίου για τη συνεχή συμμετοχή των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας στην αγορά εργασίας, αφήνοντας περιθώριο για εξαιρέσεις στην περίπτωση ιδιαίτερα απαιτητικών ή επικίνδυνων επαγγελμάτων· η αύξηση των κινήτρων προς τους εργαζομένους για παράταση του επαγγελματικού βίου και προς τους εργοδότες για πρόσληψη ή διατήρηση εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας· και η αύξηση των ευκαιριών απασχόλησης για τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με χαμηλή εξειδίκευση μέσω της βελτίωσης των συνθηκών εργασίας, της επικύρωσης της μη τυπικής μάθησης και της παροχής ευκαιριών για αναβάθμιση των δεξιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των δεξιοτήτων ΤΠΕ, της επανακατάρτισης και της διά βίου μάθησης, συχνά με χρηματοδότηση του ΕΚΤ.

Σε ορισμένα κράτη μέλη, ωστόσο, τα άτομα που απολαύουν παροχών πρόωρης συνταξιοδότησης εξακολουθούν να αυξάνονται. Ως εκ τούτου, χρειάζονται πιο συστηματικές μεταρρυθμίσεις με στόχο τη μείωση σε σημαντικό βαθμό του χρονικού διαστήματος μεταξύ της λήξης της τελευταίας εργασίας και της λήψης της εκ του νόμου προβλεπόμενης σύνταξης.

Τα περισσότερα μέτρα προβλέπουν ακόμη μεγαλύτερη μείωση, απ' ό,τι αναμενόταν, της σύνταξης που θα παρέχει μελλοντικά το δημόσιο σε μια οριζόμενη ηλικία και, κατά συνέπεια, αυξάνουν τις ανησυχίες όσον αφορά τη μελλοντική επάρκεια. Η σωστή λύση είναι να εξασφαλισθεί ότι περισσότερα άτομα θα εργάζονται και ότι θα εργάζονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, πράγμα που απαιτεί ουσιαστικές προσπάθειες για τη μείωση των διακρίσεων κατά των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας στην αγορά εργασίας. Καθίσταται επίσης εμφανής η σημασία της παροχής συμπληρωματικής ιδιωτικής σύνταξης.

2.3. Εξασφάλιση της παροχής ιδιωτικά χρηματοδοτούμενης σύνταξης

Η σημασία των συνταξιοδοτικών καθεστώτων ιδιωτικής χρηματοδότησης αυξάνεται ολοένα και περισσότερο. Αυτό, σε γενικές γραμμές, σημαίνει ότι ο επιμερισμός των κινδύνων μεταξύ των δικαιούχων, των κυβερνήσεων, των χρηματοδοτικών επιχειρήσεων και των συνταξιοδοτικών ταμείων μεταβάλλεται γεγονός που πρέπει να αξιολογηθεί σωστά και να συνοδευθεί από το απαραίτητο ρυθμιστικό πλαίσιο.

Ο πλήρης αντίκτυπος στην επάρκεια των μελλοντικών συντάξεων δεν είναι εύκολο να αξιολογηθεί και εξαρτάται από το μέγεθος των εισφορών προς τα χρηματοδοτούμενα καθεστάτα και από την πραγματική τους κάλυψη. Παρά το γεγονός ότι η πληρέστερη και πιο παραγωγική απασχόληση αυξάνει την κάλυψη των εργαζομένων που έχουν μικρότερη πρόσβαση στις ιδιωτικές συντάξεις, φαίνεται να είναι απαραίτητη η λήψη ειδικών μέτρων πολιτικής για την αύξηση της κάλυψης που σήμερα ανέρχεται στο 50-60% κατά μέσο όρο, έτσι ώστε να εξασφαλισθεί ότι το σύνολο του εργαζόμενου πληθυσμού συγκεντρώνει επαρκή δικαιώματα για ιδιωτική σύνταξη – έναν στόχο που έχουν ορίσει πολλά κράτη μέλη. Οι μελλοντικές συνταξιοδοτικές παροχές θα εξαρτώνται επίσης από τις πραγματικές αποδόσεις των επενδύσεων καθώς και από τις πραγματικές δαπάνες και τέλη – που μπορούν να επηρεάσουν τις χαμηλές συντάξεις σε μεγαλύτερο βαθμό.

Στα κράτη μέλη που έχουν αρχίσει να δίνουν μεγαλύτερο βάρος στις παροχές ιδιωτικών συντάξεων οι μηχανισμοί μετάβασης είναι ακόμη εν εξελίξει. Επιπροσθέτως, στοιχεία όπως η ηλικία υποχρεωτικής ένταξης στα εκ του νόμου προβλεπόμενα καθεστάτα, ο τρόπος με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι χωρίς εισφορές, οι κανόνες αναπροσαρμογής, ο σχεδιασμός εγγυήσεων και των ηλικιών συνταξιοδότησης δύνανται να έχουν ισχυρό αντίκτυπο για τις μελλοντικές συνταξιοδοτικές παροχές.

Ωστόσο, τα χρηματοδοτούμενα καθεστάτα θα χρειαστεί επίσης να προσαρμοσθούν στην αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Καθώς δίνεται ολοένα και μεγαλύτερο βάρος στις χρηματοδοτούμενες συντάξεις, πρέπει να ορισθεί με σαφήνεια ο ρόλος των κυβερνήσεων. Αυτό σημαίνει ορισμό των συνθηκών αποπληρωμής, κατάλληλη επίβλεψη, ενημέρωση του κοινού και χρηματοπιστωτικές γνώσεις.

2.4. Μείωση των ανισοτήτων όσον αφορά την υγεία

Παρά τις γενικές βελτιώσεις στον τομέα της υγείας, εξακολουθούν να υπάρχουν έντονες διαφορές αναφορικά με τα αποτελέσματα στον τομέα αυτόν, όχι μόνον μεταξύ των κρατών μελών, αλλά και στο εσωτερικό τους μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του πληθυσμού ανάλογα με την κοινωνικοοικονομική κατάσταση, τον τόπο κατοικίας και την εθνική ομάδα ή το φύλο. Κατά μέσο όρο, τα άτομα των οποίων η εκπαίδευση, η οικονομική ή επαγγελματική κατάσταση είναι χαμηλότερου επιπέδου έχουν συντομότερο βίο και παρουσιάζουν συχνότερα ασθένειες απ' ό,τι οι ευημερούσες ομάδες και το χάσμα αυτό δεν παρουσιάζει τάσεις μείωσης. Η εισοδηματική ανισότητα, η φτώχεια, η ανεργία, το άγχος, οι άσχημες συνθήκες εργασίας και στέγασης είναι σημαντικοί παράγοντες που επηρεάζουν καθοριστικά τις

ανισότητες στον τομέα της υγείας, όπως επίσης και η ατομική συμπεριφορά, η προθυμία και η ικανότητα ανάληψης του κόστους.

Παρά το γεγονός ότι τα συστήματα φροντίδας υγείας έχουν συμβάλει στη σημαντική βελτίωση της κατάστασης της υγείας στο σύνολο της ΕΕ, η πρόσβαση στη φροντίδα υγείας εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από ανισότητες μεταξύ των κοινωνικών ομάδων. Κύρια πρόκληση είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης για όλους σε φροντίδα υψηλής ποιότητας συμβαδίζοντας με την πρόσφατη τεχνολογική πρόοδο και εξασφαλίζοντας παράλληλα τη βιωσιμότητα. Για τον λόγο αυτόν, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν πολιτικές με στόχο τη μείωση των ανισοτήτων, π.χ.: καταπολεμώντας τους παράγοντες κινδύνου μέσω της προώθησης της υγείας· μειώνοντας τον επιπολασμό και την εμφάνιση ορισμένων ασθενειών· και αναλαμβάνοντας αποτελεσματικότερες ενέργειες προληπτικού χαρακτήρα σε διάφορους τομείς (στο σπίτι, το σχολείο, την εργασία). Εξίσου σημαντικό είναι γίνουν βήματα για την αύξηση της κάλυψης του πληθυσμού, τη μείωση των οικονομικών εμποδίων στην παροχή φροντίδας, την επικέντρωση σε ενέργειες προώθησης και πρόληψης έναντι της θεραπευτικής φροντίδας και την αναχαίτιση των εμποδίων πολιτισμικού χαρακτήρα όσον αφορά τη χρήση υπηρεσιών. Τα ΔΤ θα χρησιμοποιηθούν για τη στήριξη των μεταρρυθμίσεων και τη δημιουργία ικανότητας κυρίως σε περιφέρειες σύγκλισης, τη βελτίωση της πρόσβασης και την ανάπτυξη ανθρωπίνων πόρων.

Μολοταύτα, είναι απαραίτητος ο συνδυασμός γενικών πολιτικών και πολιτικών ειδικά σχεδιασμένων για τις χαμηλότερες κοινωνικοοικονομικές ομάδες. Σχεδόν όλα τα κράτη μέλη έχουν θέση σε εφαρμογή καθολικά ή σχεδόν καθολικά δικαιώματα στην παροχή φροντίδας και έχουν προσαρμόσει τις υπηρεσίες ώστε να καλύπτουν εκείνους που έχουν δυσκολία πρόσβασης στις συμβατικές υπηρεσίες λόγω φυσικής ή διανοητικής αναπηρίας ή γλωσσικών ή πολιτισμικών διαφορών. Λίγα κράτη μέλη έχουν αρχίσει να αντιμετωπίζουν τις ανισότητες σχετικά με την υγεία κατά τρόπο συστηματικό και ολοκληρωμένο μειώνοντας τις κοινωνικές διαφορές, προλαμβάνοντας την επακόλουθη εμφάνιση διαφορών όσον αφορά την υγεία ή αντιμετωπίζοντας την κακή κατάσταση υγείας που προκύπτει ως αποτέλεσμα. Αυτό πρακτικά θα εξασφαλίσει την ίση πρόσβαση αναφορικά με ίσες ανάγκες. Τέλος, οι πολιτικές εκτός του τομέα της υγείας έχουν επίσης ουσιαστική σημασία για τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού και τη μείωση του χάσματος που παρατηρείται σήμερα όσον αφορά την παροχή της φροντίδας υγείας.

2.5. Μακροχρόνια φροντίδα

Η γήρανση του πληθυσμού και οι κοινωνικοοικονομικές μεταβολές θεωρούνται συνήθως οι κύριοι παράγοντες της αυξημένης ζήτησης που αναμένεται στο μέλλον για υπηρεσίες μακροχρόνιας φροντίδας. Στην πραγματικότητα, η αύξηση των απαιτήσεων προκαλείται κυρίως από την αύξηση του προσδόκιμου του βίου και την εμφάνιση αναπηρίας ή την εξάρτηση. Τα κράτη μέλη έχουν συνειδητοποιήσει ότι είναι απαραίτητο να εξετασθεί η μακροχρόνια φροντίδα ως ο νέος κοινωνικός κίνδυνος που θα πρέπει να καλύψει η κοινωνική προστασία και έχουν δεσμευθεί να εξασφαλίσουν την καθολική σχεδόν πρόσβαση σε αυτήν. Παρά το γεγονός ότι ορισμένες διαφορές όσον αφορά την παροχή της φροντίδας αυτής δεν είναι δυνατόν να αποφευχθούν, η πρόσβαση σε υπηρεσίες υψηλής ποιότητας δεν πρέπει να εξαρτάται από τη δυνατότητα των ατόμων να πληρώσουν ή από τη συμμετοχή ιδιωτικών πηγών χρηματοδότησης. Το γεγονός ότι πρόκειται για αναγνωρισμένη ανάγκη δεν σημαίνει απαραίτητα ότι η παροχή μακροχρόνιας φροντίδας εμπίπτει σήμερα σε ένα ολοκληρωμένο και καθολικό πλαίσιο. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν προσπάθειες ώστε να εξασφαλίσουν ένα βιώσιμο μείγμα δημόσιων και ιδιωτικών πηγών χρηματοδότησης. Μεταξύ των μέτρων

περιλαμβάνονται αλλαγές στους μηχανισμούς χρηματοδότησης, αλλά σε πολλές χώρες δεν έχει ακόμη εξασφαλισθεί η ασφαλής χρηματοδότηση της μακροχρόνιας φροντίδας.

Οι εθνικές εκθέσεις κατέδειξαν ότι η παροχή μακροχρόνιας φροντίδας, ειδικά σχεδιασμένης για το εξαρτημένο άτομο, κατ' οίκον ή σε επίπεδο κοινότητας είναι η προτιμώμενη επιλογή έναντι της ιδρυματικής φροντίδας. Η παροχή στήριξης στους παρέχοντες άτυπη φροντίδα και η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών είναι δυνατόν να βοηθήσουν τα άτομα να παραμείνουν όσο γίνεται περισσότερο στην οικία τους. Τα ΔΤ θα χρησιμοποιηθούν για την προώθηση της αποϊδρυματοποίησης και την ενίσχυση των υπηρεσιών σε επίπεδο κοινότητας. Ο μεγαλύτερος συντονισμός μεταξύ των υπηρεσιών φροντίδας υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών θεωρείται εξαιρετικά σημαντικός για την επίτευξη επαρκούς συνέχισης της φροντίδας καθιστώντας δυνατό ένα υψηλό επίπεδο ποιότητας και την αποτελεσματική χρήση των πόρων κατά την παροχή υπηρεσιών μακροχρόνιας φροντίδας σε ίδρυμα ή σε επίπεδο κοινότητας. Για να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο ποιότητας, τα μέτρα περιλαμβάνουν ενιαία πρότυπα και μηχανισμούς πιστοποίησης ποιότητας σε συνδυασμό με νομικά εφαρμοσμένες μεθόδους αξιολόγησης.

Εξίσου σημαντικό είναι το ζήτημα του εργατικού δυναμικού παροχής μακροχρόνιας φροντίδας, το οποίο κατά κύριο λόγο αποτελείται από γυναίκες. Ιδιαίτερα σε χώρες που αντιμετωπίζουν ελλείψεις, οι επαρκείς προσλήψεις, η κατάρτιση και η επανακατάρτιση εξακολουθούν να συνιστούν προκλήσεις, τις οποίες το ΕΚΤ δύναται ενδεχομένως να βοηθήσει να αντιμετωπισθούν, όπως και ο συντονισμός μεταξύ της τυπικής και της άτυπης φροντίδας. Η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και η επίσημη αναγνώριση των ατόμων που παρέχουν άτυπη φροντίδα στα συστήματα κοινωνικής προστασίας είναι τρόποι να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο ποιότητας σε σχέση με την άτυπη παροχή μακροχρόνιας φροντίδας.

3. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΤΗ ΜΕΘΟΔΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Η επικέντρωση κατά το 2007 σε επιλεγμένα θέματα παρείχε την ευκαιρία για βαθύτερη ανάλυση των ζητημάτων αυτών και των πολιτικών για την αντιμετώπισή τους. Ιδιαίτερα, η εστίαση της προσοχής στην παιδική φτώχεια προώθησε την ενιαία ερμηνεία των διαφορετικών παραγόντων που διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο για τον κοινωνικό αποκλεισμό και την ευημερία των παιδιών και των νέων. Η αξιοποίηση των παραπάνω και η επίτευξη ορισμένης προόδου στα επόμενα θεματικά έτη θα ενισχύσει τον αντίκτυπο της ΑΜΣ για τους κοινούς κοινωνικούς στόχους.

Η ΑΜΣ έχει καίρια σημασία για την προώθηση της κοινής συναίνεσης επί των προτεραιοτήτων της κοινωνικής πολιτικής. Το πλαίσιο που παρέχει για κοινή απόκτηση γνώσεων και ανταλλαγή εμπειριών έχει προωθήσει την εφαρμογή αποτελεσματικότερων πολιτικών στρατηγικών. Η πρόοδος που έχει επιτευχθεί έως σήμερα επιβεβαιώνει την ορθότητα των κοινών κοινωνικών στόχων. Οι στόχοι αυτοί παρέχουν συνεκτικό πλαίσιο για ολοκληρωμένη δράση και η ανάλυση των μακροπρόθεσμων προκλήσεων καταδεικνύει την επείγουσα σημασία της επιτάχυνσης των προσπαθειών.

Η εξεύρεση τρόπων για περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας είχε εξέχουσα θέση στην ατζέντα της ΕΚΠ για το 2007. Ο προβληματισμός επικεντρώθηκε στον τρόπο ενίσχυσης του δυναμικού της αμοιβαίας άντλησης γνώσεων. Συμφωνήθηκε η εφαρμογή ορισμένων βελτιώσεων κατά τον κύκλο 2008-2011:

- Μετάβαση προς μια προσέγγιση που θα είναι περισσότερο προσανατολισμένη στο πλαίσιο και τη διαδικασία με παράλληλη εξέταση των ανεπιτυχών πολιτικών και επαναληπτική ανάπτυξη πολιτικών για την άρση των συναντώμενων εμποδίων.
- Πιο ολοκληρωμένη και στρατηγική αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων μέσων για τη στήριξη της εφαρμογής της ΑΜΣ (ιδιαίτερος του PROGRESS).
- Συστηματικότερη ενσωμάτωση των σημαντικών αποτελεσμάτων στις χαρασσόμενες πολιτικές ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης της παρακολούθησης.
- Ενίσχυση του αναλυτικού πλαισίου, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του κοινωνικού αντικτύπου.
- Περαιτέρω βελτιώσεις σχετικά με τη διακυβέρνηση εξασφαλίζοντας τη συνεχή συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών, καθ' όλον τον κύκλο πολιτικής της ΑΜΣ.
- Ενίσχυση της αμοιβαίας θετικής αλληλεπίδρασης μεταξύ της ΑΜΣ στον κοινωνικό τομέα και άλλων σχετικών διαδικασιών της ΕΕ στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας.
- Βελτίωση της διάδοσης των αποτελεσμάτων.

Η Επιτροπή, με την πρωτοβουλία που ανέλαβε σχετικά με την ενεργό ένταξη³ κάλεσε τα κράτη μέλη – και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη – να εξετάσουν μια πρόταση για περαιτέρω ενίσχυση της ικανότητας της ΑΜΣ να στηρίζει τις προσπάθειες των κρατών μελών για την επίτευξη των κοινών κοινωνικών στόχων. Η αρχή της επικουρικότητας και οι διαφορετικές καταστάσεις στα διάφορα κράτη μέλη είναι στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Ωστόσο, στόχος είναι η αξιοποίηση της ενιαίας ερμηνείας των συμφωνημένων κύριων προκλήσεων προκειμένου να αναπτυχθούν, με κοινή συναίνεση, οδηγίες προς εφαρμογή. Με τον τρόπο αυτό, η ΑΜΣ θα καταστεί πιο αποτελεσματική για την προώθηση των βέλτιστων πρακτικών και την παρακολούθηση της επιτευχθείσας προόδου.

³ Στις 17 Οκτωβρίου 2007 ξεκίνησε διαβούλευση με θέμα «Εκσυγχρονισμός της κοινωνικής προστασίας για μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη και οικονομική συνοχή: προώθηση της ενεργητικής ένταξης των πλέον απομακρυσμένων ανθρώπων από την αγορά εργασίας», COM(2007)620.